

Vážení rodiče,

Pro ty z vás, kteří máte zájem se doma se svými dětmi zabývat angličtinou a anglicky sami neumíte, připravila kancelář nakladatelství Cambridge University Press v České republice slovníček, který byl zpracován pro učebnici „Super Minds – Starter“ vydané právě nakladatelstvím Cambridge University Press. Slovníček představuje doplněk k učebnici a představuje, alespoň orientačně, základní slovní zásobu, se kterou se v učebnici pracuje. Slovníček obsahuje české ekvivalenty a je rozšířen o některé další abstraktní výrazy a krátké věty, které děti používají v hodinách angličtiny s paní učitelkou. České významy použité ve slovníčku odpovídají pouze situacím a významům, ve kterých se slova objevují v jednotlivých lekcích učebnice. Cílem slovníčku je poskytnout vám, rodičům, představu, jaký jazyk se v hodinách objevuje, ale rozhodně nemá sloužit k bezduchému memorování a učení se zpaměti.

Pojďme si nyní říct, jak se vlastně s jazykem začíná. Vraťme se o pár let zpátky do doby, kdy se vaše dítě narodilo a vy jste na něj začali mluvit. V jakém pořadí si začalo osvojovat jazyk, tedy přesněji řešeno, jednotlivé jazykové dovednosti? Nejprve si začalo uvědomovat, že zvuky, které vycházejí z vašich úst, úzce souvisejí s pohyby rtů a výrazem ve vaší tváři – tj. Nejprve pozorovalo a poslouchalo. Poté si ke zvukům, začalo přiřazovat význam – tj. Začínalo rozumět. Postupně začalo „žvatlat“ – tj. Procvičovalo svá mluvidla a zkoumalo, jak zvuky tvořit. To vše za stálého jásání nad každým, byť sebemenším pokrokem. Netrvalo dlouho a dítě s vámi začalo komunikovat – a tam, kde nestačila slova, pomohla gesta a jiné neverbální složky. Jednotlivá slova, první slova nesoucí význam byla podstatná jména, přídavná jména slovesa, které děti začaly po nějakém čase spojovat, nejprve do jednoduchých a následně do složitějších vět. A celý tento proces trval dobré 2 roky.

A co z toho vyplývá pro výuku cizího jazyka v škole? V hodinách angličtiny se mluví hlavně anglicky. A to je velká změna proti tomu, co si asi z výuky jazyků sami pamatujete. S nástupem nového tisíciletí totiž skončila nadvláda gramaticko-překladové metody. Její charakteristické rysy určitě znáte: důraz na psanou podobu jazyka a gramatický systém časté využívání překladu do mateřského jazyka. Žáci se učili manipulovat s jazykem, nebyla cvičení typu: Utvořte otázku. Převeďte do ... apod. Jistě, jednoduché na přípravu, a ještě jednodušší na kontrolu Ale kde se naučit mluvit? A plynule? Přesto jsou principy této metody v nás tak silně zakořeněny, že zpomalují a někdy přímo blokují účinnější metody a techniky, které se již dávno a úspěšně používají. Je nezbytné si připustit, že cílem moderní výuky je plynulá komunikace v angličtině bez častého přeskokování do jazyka mateřského. Tento přístup pomáhá dětem přemýšlet přímo v daném jazyce a vyjádřit to, co potřebují, po svém. Když nemají slovo, nevdají jim to a pomohou si jinak, na rozdíl od dospělých. Pro ty je to často konec projevu. Zkusme se tedy zaměřit na nové postupy a přizpůsobme domácí přípravu té školní.

Několik rad na závěr

ANO

Dopřejte dětem čas. Rozumějí daleko více, než jsou schopny říct, a posloucháním se učí. Některým dětem může trvat docela dlouho, než začnou mluvit.

Projevujte soustavný zájem o to, co se v hodinách angličtiny dělo, a pochvalte je za jakýkoli pokus angličtinu použít. Váš zájem a pochvala jsou obrovskou motivací. Najděte si čas a ptejte se, co děti kreslily, vybarvovaly, stříhaly. Děti mohou aktivitu doma zopakovat a časem se jistě dočkáte i jednotlivých slov, která ve škole používaly. Ve spojení s činnostmi si na ně děti snadno

vzpomenou. A mohou to udělat česky. To, že si zapamatují něco z obsahu, znamená, že rozuměly. Porozumění je polovina komunikace.

Nenuťte děti, aby s vámi mluvily anglicky. Není to pro ně přirozené, vy jste přeci ti, se kterými se mluví česky. Angličtina se používá ke komunikaci s paní učitelkou nebo panem učitelem anebo třeba s maňáskem ve škole. Pokud angličtinu ovládáte, mluvte na ně při hře nebo různých opakovaných činnostech. Děti to časem přijmou a dočkáte se i reakce v angličtině. Máte-li nahrávku k učebnici, můžete si písničku zazpívat společně a vaše dítě vás naučí, co se při tom dělá.

Přijměte, a hlavně oceňte jakýkoli pokus dítěte jazyk použít. Chybovat v něčem, co se teprve učíme, je přirozené. Chyba není problém, naopak, je to známka toho, že se dítě učí. Pochvalte i za každý i ne příliš vydařený pokus jazyk použít.

NE

Neptejte se dětí, jak se řekne anglicky „mám velkého hnědého medvěda a červené autíčko“. Překlad je jazykový úkol a ten většinou nedokážou splnit. Nejsou to zatím ani tlumočníci, ani překladatelé. Jazyk potřebují ke komunikaci a ke komunikaci jej používají.

Neptejte se „Co bylo ve škole?“ Dočkáte se odpovědi, že nic, nevím apod. Projevujte zájem, dávejte jim konkrétní otázky, ale POZOR, nejste u výslechu.

Výslovnost

Výslovnost je u každého slova uvedena v hranaté závorce. Využívá znaků mezinárodní fonetické abecedy IPA. Hlavní přízvuk je označen přízvukovou čárkou nahoře, pokud se nejedná o jednoslabičné slovo a vedlejší přízvuk je označen přízvukovou čárkou dole. Dvojtečka v přepisu výslovnosti označuje dlouhou samohlásku.

Pro Cambridge University Press vypracovala Mgr. Jana Čadová

Say Hello		Řekni Ahoj
blue	[blu:]	modrý
green	[gri:n]	zelený
orange	[ˈɒrɪndʒ]	oranžový
pink	/pɪŋk/	růžový
red	[red]	červený
yellow	[ˈjeləʊ]	žlutý
one	[wʌn]	jeden
two	[tu:]	dva
three	[θri:]	tři
four	[fɔ:r]	čtyři
five	[faɪv]	pět
six	[sɪks]	šest
seven	[ˈsev.ən]	sedm
eight	[eɪt]	osm
nine	[naɪn]	devět
ten	[ten]	deset
TIP! Všechna přídavná jména mají v angličtině jen jeden tvar, např. žlutý/á/é/í = yellow		

Hello!	[he'ləʊ]	Ahoj!
I'm ...	[am]	Já jsem.../ Jmenuji se...
What's your name?	[wɒts jə 'neɪm]	Jak se jmenuješ?
U1 – My classroom		Moje třída
book	[bʊk]	kniha
chair	[tʃeə]	židle
table	/'teɪ.bəl/	stůl
pencil	['pensəl]	tužka
rubber	['rʌbər]	guma
door	[dɔːr]	dveře
window	['wɪn.dəʊ]	okno
crayon	['kreɪ.ən]	pastelka
pen	[pen]	pero
Stand up		Postav se/ Postavte se
Sit down		Posaď se/ Posad'te se
Open...		Otevři.. / Otevřete..
Close...		Zavři .. / Zavřete ..
Pick up		Zvedni .. / Zvedněte ..
Put...		Polož .. / Položte ..
TIP! Rozkazovací způsob je v angličtině pro jednotné i množné číslo stejný. Porovnejte: Stand up. = Vstaň / Vstaňte.		
Unit 2 – My body		Moje tělo
ear (s)	[ɪər/ ɪəz]	ucho / uši
eye(s)	[aɪ / aɪz]	oko / oči
nose	[nəʊz]	nos
mouth	[maʊθ]	ústa
face	[feɪs]	tvář
leg(s)	[leg(z)]	noha / nohy
arm(s)	[ɑːm(z)]	ruka / ruce
head	[hed]	hlava
walk	[wɔːk]	chodit, procházet se
run	[rʌn]	běžet
wave	[weɪv]	mávat
Unit 3 – My family		Moje Rodina
brother	['brʌ ər]	bratr
dad	/dæd/	táta
grandma	['gr nma:]	babička
grandpa	['gr ndpa:]	dědeček
mum	['mʌm]	mamka
sister	['sɪstər]	setra
This is my...		To je můj/moje..
hen	/hen/	slepice
dog	/dɒg/	pes
duck	/dʌk/	kachna
cat	/kæt/	kočka

TIP! Koncové –s vyslovujeme [s] po neznělých souhláskách p, t, k, f, např. Books [bʊks], [z] po znělých b, d, g, v, např. Schoolbags ['sku:l ,bægz] nebo [ɪz] po [s, z, ʃ, tʃ, dʒ], např. faces [feɪsɪz].

Unit 4 – At the zoo		V zoo
big	[bɪɡ]	velký
small	[smɔ:l]	malý
fish	[fɪʃ]	ryba
parrot	['pær.ət]	papoušek
zebra	['zeb.rə]	zebra
lion	['laɪ.ən]	lev
shark	[ʃɑ:k]	žralok
monkey	['mʌŋ.ki]	opice
frog	[frɒɡ]	žába
tree	[tri:]	strom
pond	[pɒnd]	rybník
grassland	['grɑ:s.lænd]	louka, pastvina
I like..		Mám rád/ ráda ../ Líbí se mi
My favourite colour is...		Moje oblíbená barva je ..
My favourite...are ...		Mé oblíbené ... jsou ..
Unit 5 – My food		Mé jídlo
carrot(s)	['k rət(s)]	mrkev (mrkve)
cake(s)	[keɪk(z)]	dort, koláč (dorty, koláče)
milk	[mɪlk]	mléko
orange(s)	['ɒr.ɪndʒ(z)]	pomeranč (pomeranče)
tomato(es)	[tə'mɑ:.təʊ(z)]	rajče (rajčata)
chocolate	['tʃɒk.lət]	čokoláda
pear(s)	[peər]	hruška (hrušky)
potato(es)	[pə'teɪ.təʊ(z)]	brambora (brambory)
banana(s)	[bə'nɑ:.nə(z)]	banán (banány)
ground	[graʊnd]	země
I like...		Mám rád ...
I don't like...		Nemám rád ...
TIP! Pravidelné množné číslo podstatných jmen se tvoří přidáním –s nebo –es, např. carrot-mrkev, carrots-mrkve. Některá podstatná jména jsou nepravidelná a mají vlastní tvar, např. foot-feet.		
Unit 6 – My town		Moje město
bus stop	/'bʌs ,stɒp/	zastávka autobusu
school	/sku:l/	škola
cinema	/'sɪn.ə.mə/	kino
hospital	/'hɒs.pɪ.təl/	nemocnice
toy shop	/tɔɪ ʃɒp/	hračkářství
park	/pɑ:k/	park
market	/'mɑ:.kɪt/	trh, tržnice
café	/'kæf.eɪ/	kavárna
playground	/'pleɪ.graʊnd/	hřiště

sports centre	/'spɔ:ts ,sen.tər/	sportovní centrum
There's a (park)		Tam je (park)
There are (three bus stops)		Tam jsou (tři autobusové zastávky)
Where's the school?		Kde je škola?
Unit 7 - jobs		
teacher	['ti:tʃər]	učitel
gardener	['gɑ:..dɛn.ər]	zahradník
doctor	['dɒk.tər]	lékař
vet	[vet]	zvěrolékař
police officer	[pə'li:s ,ɒf.ɪ.sər]	policista
fire fighter	['faɪə ,faɪ.tər]	požárník
farmer	['fɑ:..mər]	farmář
dentist	['den.tɪst]	zubař
shop assistant	['ʃɒp ə ,sɪs.tənt]	prodavač/ka
She's a (doctor)		Ona je lékařka.
Is he (a teacher)?		Je on (učitel)?
inside	[ɪn'saɪd]	uvnitř
outside	[,aʊt'saɪd]	venku
Unit 8 – My clothes		Mé oblečení
hat	/hæt/	klobouk
belt	[belt]	pásek
boots	[bu:ts]	kozačky
t-shirt	/'ti:..ʃɜ:t/	tričko
coat	[kəʊt]	kabát
scarf	[skɑ:f]	šál
sweater	['swet.ər]	svetr
glove(s)	[glʌv(z)]	rukavice
jeans	[dʒi:nz]	džíny
sunglasses	['sʌŋ ,glɑ:..sɪz]	sluneční brýle
He is wearing...		Má (on) na sobě oblečené ..
Is she wearing (a coat)?		Má (ona) oblečený (kabát)?
soft	[sɒft]	měkký, jemný
hard	[hɑ:d]	tvrdý, drsný
cold	[kəʊld]	studený
hot	[hɒt]	horký
Unit 9 – My hobbies		Moje koníčky
run	[rʌn]	běžet
swim	[swɪm]	plavat
read	[ri:d]	číst
dance	[dɑ:ns]	tancovat
play football	[pleɪ 'fʊt.bɔ:l]	hrát kopanou
paint a picture	[peɪnt ə 'pɪk.tʃər]	malovat obrázek
I'm (dancing)		Tancuji.
Are you (playing football)?		Hraješ kopanou?

Do you (like reading)?		(Čteš) rád?
bar chart	['bɑ: ,tʃɑ:t]	sloupcový graf
tally chart	['tæl.i ,tʃɑ:t]	přehledný graf
computer game(s)	[kəm'pjʊ:.tə ,geɪm(z)]	počítačová hra(hry)
film(s)	[fɪlm(z)]	film (filmy)